

תת"ע (תל אביב) 4706-11-24 - מדינת ישראל נ' מגיד אלעביד

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 4706-11-24 מדינת ישראל נ' אלעביד
תיק חיצוני: 52250425072

לפני כבוד השופטת שירי שפר

המאשימה
נגד
מדינת ישראל

הנאשם
החלטה
מגיד אלעביד

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשם ביום 11.12.2024.

2. הנאשם הורשע בהעדרו, בעבירה מיום 08.10.2024 של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש - ובניגוד להוראות תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה.

בגזר הדין הוטלו על הנאשם עונשי פסילה בפועל למשך 3 חודשים, קנס בסך 1500 ₪, ופסילה מותנית.

3. לטענת הנאשם, באמצעות בא כוחו, אכן קיבל לידיו ביום ביצוע העבירה כתב אישום והזמנה לדיון, אך מחמת אירוע חריג של קריסת הפחון בו הוא מתגורר בפזורה נשכח הדיון מזיכרונו; בנוסף טען לעיוות דין שכרישיון הנהיגה נחוץ לפרנסתו וכלכלת ביתו ובשל מגוריו בפזורה - רישיון הנהיגה הכרחי עבורו גם להתניידות בסיסית.

4. המאשימה התנגדה לבקשה וציינה כי הנאשם ידע על מועד הדיון, עת קיבל זימון לידיו ביום ביצוע העבירה ו"שכחה" אינה עילה מוצדקת לביטול פס"ד; העונש שהושת על הנאשם הוא ברף התחתון של מתחם הענישה.

5. דין הבקשה להידחות. להלן נימוקיי.

6. טענת הנאשם כי לא התייצב לדיון מפאת **שכחה**, אינה מצדיקה ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו ואינה מצדיקה הנעת גלגלי בית המשפט מחדש - כל החלטה אחרת תפגע ביעילות

הדיונית ותכלית סדר הדין המקוצר אשר נקבע בהתייחס לעבירות תעבורה קלות.

ראו גם רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, נז(6) 793 (2003): "שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין... דין דומה יכול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו".

7. טענת הנאשם לגרימת עיוות דין - הנאשם לא כפר בביצוע העבירה והצורך שלו ברישיון הנהיגה אינו מבסס חשש לגרימת עיוות דין.

8. אשר לחומרת גזר הדין - לצד עבירה זו המחוקק קבע פסילת מינימום של 3 חודשים. מתחם הענישה ההולם לעבירה זו נע בין 3-9 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס. הנאשם נדון לעונש הולם, ברף התחתון של המתחם.

9. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור כל האמור הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ה, 02 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.